

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1So/112/2014
Identifikačné číslo spisu:	8014200423
Dátum vydania rozhodnutia:	24.08.2016
Meno a priezvisko:	JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:8014200423.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: Mgr. H. O., nar. XY, s adresou W., proti odporkyni: Sociálna poisťovňa - ústredie Sociálnej poisťovne so sídlom Ulica 29. augusta č. 8-10, 813 63 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu a o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 20. mája 2014 č.k. 3Sd/22/2014-30, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu Prešove zo dňa 20. mája 2014 č.k. 3Sd/22/2014-30 r u š í a vec vracia krajskému súdu na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

I.

1. Rozhodnutím č. XY zo 04.03.2014 (ďalej na účely uznesenia len „napadnuté rozhodnutie“) odporkyňa postupom podľa ustanovenia § 65 a § 274 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení (ďalej na účely uznesenia len „zák. č. 461/2003 Z.z.“) v znení neskorších predpisov a § 21 a § 174 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej na účely uznesenia len „zák. č. 100/1988 Zb.“) zamietla žiadosť navrhovateľa o starobný dôchodok.

2. Na základe opravného prostriedku navrhovateľa Krajský súd v Prešove hore uvedeným rozsudkom napadnuté rozhodnutie potvrdil a účastníkom nepriznal náhradu konania.

3. Proti rozsudku krajského súdu sa navrhovateľ odvolal podaním zo dňa 27.06.2014. Najmä v ňom brojil proti postupu odporkyne podľa § 14 zák. č. 100/1988 Zb. ako aj proti posúdeniu titulu, na základe ktorého bol s navrhovateľom ukončený pracovným pomerom Ministrom vnútra Československej republiky.

4. Následne bolo na Najvyšší súd Slovenskej republiky doručené vyjadrenie odporkyne z 01.06.2016 (označené ako „doplňujúce vyjadrenie“), podľa ktorého bolo opravnému prostriedku navrhovateľa vyhovieť v plnom rozsahu.

V texte doplňujúceho vyjadrenia sa odporkyňa vyjadrila nasledovne:

„Na základe doručenia novej žiadosti navrhovateľa zo 16. februára 2016 a doručení nového potvrdenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. SPOU-OSZ-35.911-013/2016-VZ z 24. marca 2016, ktorým potvrdili, že služobný pomer navrhovateľa skončil z organizačných dôvodov, bolo o nároku navrhovateľa na starobný dôchodok rozhodnuté znovu.

Rozhodnutím č. XY zo 17. mája 2016 bol navrhovateľovi priznaný starobný dôchodok podľa § 65, § 274 a § 82 a v súlade s § 112 zákona v znení neskorších predpisov od 28. januára 2012, dovŕšením zníženého dôchodkového veku 58 rokov.

Nakoľko navrhovateľovi bolo po novom preukázaní skutkového stavu vyhovie v plnom rozsahu rozhodnutím č. XY z 26. mája 2016 bolo zrušené napadnuté rozhodnutie č. XY zo 4. marca 2014 o zamietnutí žiadosti o starobný dôchodok. “

II.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej v texte rozhodnutia iba „Najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal všetky hore uvedené písomnosti v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia pojednávania a dospel k názoru, že existencia objektívneho dôvodu vo forme vydania nového rozhodnutia odporkyňou vyžaduje v zmysle § 250o O.s.p. s podporou ustanovenia § 492 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok vrátiť vec v zmysle § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. na nové konanie prvostupňovému súdu.

Podľa § 250o O.s.p. platí, že ak správny orgán, ktorého rozhodnutie súd preskúmava, vydá nové rozhodnutie, ktorým návrhu celkom vyhovie, súd uznesením konanie zastaví.

6. Z obsahu pripojeného dávkového spisu odporkyne, konkrétne rozhodnutí odporkyne vydaných dňa 17. a 26.05.2016 pre Najvyšší súd sa skutočne potvrdzuje, že vyhove navrhovateľovi v rozsahu jeho námietok obsiahnutých v opravnom prostriedku zo 17.03.2014 (najmä priznala mu starobný dôchodok v tam vymedzenej výške), lebo zrušila napadnuté rozhodnutie, uznala nárok navrhovateľa na starobný dôchodok a súčasne priznala výplatu dávok starobného dôchodku od požadovaného dňa 28. januára 2012.

7. Najvyšší súd vo svojej rozhodovacej činnosti neustále poukazuje na nutnosť dodržiavať zásadu právnej istoty (čl. 1 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky), t.j. že v obdobných veciach je možné sa od predchádzajúceho rozhodnutia Najvyššieho súdu meritórne odchýliť iba, ak sa podstatne zmenili skutkové okolnosti a právny základ pre vyhlásenie súdneho rozhodnutia. Preto s princípom právnej istoty je tesne spojená kontinuita právnych názorov súdov na riešenie obdobných vecí.

Z uvedeného dôvodu sa Najvyšší súd aj v tejto veci stotožňuje s právnym názorom vysloveným iným senátom v obdobnej veci, a to prostredníctvom rozhodnutia Najvyššieho súdu sp.zn. 7So/121/2008 zo dňa 31.03.2009, podľa ktorého (konajúci senát cituje v zmysle ustanovenia § 250ja ods. 7 O.s.p. v rozsahu relevantnom pre odôvodnenie svojich nižšie vyslovených záverov, v podrobnostiach je text rozsudku zverejnený na internetovej stránke Najvyššieho súdu):

„Súd pri preskúmaní rozhodnutia orgánu sociálneho poistenia rozhoduje o zákonom nároku na dávku dôchodkového poistenia na základe skutkového stavu veci (§ 153 ods. 1 v spojení s § 246c OSP). Ak v priebehu konania o preskúmanie rozhodnutia o dôchodku orgán sociálneho poistenia vydal ďalšie rozhodnutie, týkajúce sa nároku na niektorú z dôchodkových dávok, je povinnosťou súdu posúdiť aj jeho zákonnosť, pokiaľ z neho nie je zrejmé, že sa stalo už len samo predmetom konania a nahradilo v plnom rozsahu predtým vydané rozhodnutie. O takomto novom vydanom rozhodnutí treba rozhodnúť popri predošlom a pokiaľ ho zmeňuje, v spojení s ním, lebo sa týka takisto vyplývajúceho zo spoločného základu a ohľadne ktorého bol podaný opravný prostriedok. Obdobne treba postupovať aj v prípade, keď odporkyňa v priebehu konania o nároku na niektorú z dávok vydá viacero rozhodnutí.“

8. Pri vydaní takéhoto zmeňujúceho rozhodnutia odporkyňou preto nie je potrebné podávať nový návrh na správny súd a správny súd musí preskúmať spolu s napadnutým rozhodnutím aj zmeňujúce rozhodnutie, ktoré bolo vydané v čase, keď už konanie na prvostupňovom súde neprebiehalo.

Nebolo by preto v súlade s takto ustálenou praxou, ak by krajský súd nepreskúmal z hľadiska úplnosti vyhovieť opravnému prostriedku aj ďalšie rozhodnutie vydané odporkyňou, týkajúce sa priznania starobného dôchodku navrhovateľovi, nakoľko odmietnutím uvedeného postupu by došlo k odňatiu možnosti konať pred súdom (§ 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.).

9. Pod odňatím možnosti konať pred súdom v zmysle súdnej judikatúry treba rozumieť taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Najvyšší súd vzhľadom na vyššie uvedené napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 250l a § 246c ods. 1 v spojení s § 221 ods. 1, písm. f/ a § 221 ods. 2 O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

10. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval, pretože s poukazom na § 224 ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 bude povinnosťou súdu prvého stupňa rozhodnúť aj o náhrade trov odvolacieho konania v novom rozhodnutí vo veci.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok (§ 246c ods. 1 O.s.p.).